

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ «Ἡ καρδιά της ἦταν πραγματικὰ περιβόλι τοῦ Θεοῦ»

Ἡ ἀξία τῆς Εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς Ἐλεημοσύνης*

«...δὲν ἔπαυε κρυφὰ νὰ ἐλεεῖ τοὺς πάντες...»

Σ’ ἓνα πεδινὸ χωριουδάκι τῆς Ναυπάκτου στὰ χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, ζοῦσε μία οἰκογένεια, πού ἦταν φημισμένη γιὰ τὴν θεοσέβειά της καὶ τὴν φιλοξενία της.

Αὐτὴ ὅμως πού ὑπερεῖχε ἀπ’ ὅλους τοὺς ἄλλους στὴν εὐσπλαγχνία καὶ στὴν κρυφὴ ἐλεημοσύνη, ἦταν ἡ μητέρα τῆς οἰκογένειας, ἡ κυρά-Σμαραγδῆ.

Αὐτὴ, σ’ ἐκεῖνα τὰ δυστυχησμένα χρόνια τῆς πείνας καὶ τῆς ἀνέχειας, δὲν ἔπαυε κρυφὰ νὰ ἐλεεῖ τοὺς πάντες.

Τὸ κελλάρι τοῦ σπιτιοῦ, πού ἦταν ἀπὸ τὸν Θεὸ εὐλογημένο καὶ πάντα γεμάτο, ἦταν στὴν διάθεση ὅλων τῶν φτωχῶν συγγενῶν.

Τοὺς εἶχε δώσει τὸ δικαίωμα νὰ ἔρχονται νὰ παίρνουν ὅ,τι τοὺς ἔλειπε, χωρὶς νὰ ρωτᾶνε ποτέ!

Ὅπου ἄκουγε ὅτι κάποια γυναικούλα γέννησε τὸ παιδάκι της καὶ ἦταν λεχώνα, κι ἐπομένως εἶχε ἀνάγκη θρηπτικῆς τροφῆς, ἔκανε τὸ ἐξῆς: Κάτω ἀπὸ τὴν ποδιά της ἔκρυβε κανένα αὐγό, τυρί, καμμιά μπουκάλα γάλα, καὶ πῆγαινε κρυφά-κρυφὰ τὴν νύχτα σπῖτι της νὰ τὴν ταῖσει, γιὰτὶ τότε ὁ κόσμος πέθαινε ἀπὸ τὴν πείνα.

* * *

Μερικὲς φορὲς ἔκανε καὶ τὸ ἄλλο: Ἡ κουζίνα της εἶχε ἓνα χαμηλὸ παραθύρι πού ἔβλεπε σ’ ἓνα χωματόδρομο, ὅπου συνήθως ἔπαιζαν τὰ παιδιά τῆς γειτονιάς.

Ἐβαζε λοιπὸν στὸ παραθυράκι ἕνα πῆλινο κανάτι σκεπαστό, πού τότε εἶχε λάδι, τότε γάλα καὶ ὅ,τι ἄλλο, ἔβγαινε στὸ παραθύρι καὶ φώναζε τὸ παιδί τῆς φτωχῆς οἰκογένειας πού ἤθελε νὰ βοηθήσει.

- **Ἐ!** Μιχάλ... ἔλα δῶ βρὲ σκανταλιάρικο! **Χ**ῦσε μου αὐτὸ τὸ νεράκι στὸ δεντράκι, μὴ βγαίνω ἔξω...!

Ἦταν πλησίαζε τὸ παιδί, τοῦ ἔλεγε χαμηλόφωνα:

- **Π**ᾶρε τὸ κανάτι καὶ πήγαινε το στὴν μάνα σου γρήγορα, καὶ μιλιὰ...!

Ἐτσι ἔλεοῦσε ἡ καλὴ αὐτὴ χριστιανὴ γυναίκα.

* * *

Μετὰ ἀπὸ χρόνια γέρασε ἡ κυρά-Σμαραγδῆ, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες συνομήλικές της τοῦ χωριοῦ, καὶ ἔφυγαν σὲ μιὰ χρονιὰ τρεῖς μαζί. **Ἡ** κυρά-Σμαραγδῆ καὶ ἄλλες δύο.

Ἦστερα ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ ἡ κόρη τῆς μιᾶς εἶδε τὴν μάνα της στὸν ὕπνο της.

- **Μ**άνα!... τῆς φώναξε μὲ λαχτάρια. **Π**ῶς περνᾶς ἐκεῖ πάνω;...

Καλὴ γυναίκα καὶ αὐτὴ, τῆς ἀπάντησε γιὰ λογαριασμὸ καὶ τῶν τριῶν:

- **Εἴ**μαστε ὅλες πολὺ καλά!... **Δ**όξα νᾶχει ὁ Θεός!... **Ἔ**χουμε καὶ ὠραῖα σπίτια! **Ἀ**λλὰ σὰν τὸ σπίτι πῶχει ἡ Σμαραγδῆ, δὲν ἔχει καμμιά μας... **Ἐ**κεῖ νὰ δεῖς ὁμορφάδες, ἐκεῖ νὰ δεῖς φῶτα, ἐκεῖ νὰ δεῖς λουλούδια, πολλὰ λουλούδια!...

* * *

Ἦταν τὴν ἄλλη ἡμέρα ἔλεγε τῶνειρο-μήνυμα ἡ γυναίκα σὲ ἀνθρώπους τοῦ χωριοῦ, ἐκεῖνοι χαμογέλασαν καὶ εἶπαν:

- **Τ**ῆς ἄξιζε τῆς κυρά-Σμαραγδῆς τὸ οὐράνιο παλάτι μὲ τὰ πολλὰ λουλούδια! **Ἡ** καρδιά της ἦταν πραγματικά περιβόλι τοῦ Θεοῦ. **Θ**εὸς σχωρέστην!...

* * *

Ἀυτὰ τὰ διηγήθηκε μὲ πολλὴ ἀγάπη ἡ γυναίκα τοῦ ἐγγονοῦ τῆς κυρά-Σμαραγδῆς. **Ἡ** ἀγαθὴ μνήμη της περνάει ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ... □

(*) Περιοδ. «Οἰκοδομὴ καὶ Παραμυθία», ἀριθμ. τεύχους 3 / Μάρτιος-Μαῖος 2013, σελ. 3. • Μηνύματα ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Βαρνάκοβας, Δωριδα 2005, σελ. 81-82. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.